

Journal of Letters

Volume 5 | Issue 5

Article 17

1969-01-01

ขันทึกท้ายเล่ม

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/jletters>

 Part of the Arts and Humanities Commons

Recommended Citation

(1969) "ขันทึกท้ายเล่ม," *Journal of Letters*: Vol. 5: Iss. 5, Article 17.
Available at: <https://digital.car.chula.ac.th/jletters/vol5/iss5/17>

This Editorial is brought to you for free and open access by the Chulalongkorn Journal Online (CUJO) at Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Journal of Letters by an authorized editor of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

บันทึกทায์เล้ม

หนังสือ อักษรศาสตร์ เล่ม ๕ ประจำปี พ.ศ. ๒๔๑๒ นี้ มีความหนามากกว่า เล่มที่แล้ว ๆ มา เป็นการซดเซย์กับที่ได้ดองออกไปหนึ่งเล่มเมื่อปีที่แล้ว และต้องขออภัยท่านเจ้าของเรื่องบางท่านที่ได้ส่งเรื่องมาลงตั้งแต่ปีก่อน แต่เพิ่งนำมายินยอมร่วมกันในเล่มนี้

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธิติมา พิทักษ์ไพรวัน เขียนเรื่องขององค์การสหประชาชาติและสิทธิมนุษยชน เป็นบทความที่เหมาะสมกับเวลา เพราะที่ประชุมสมัชชาแห่งองค์การสหประชาชาติ ได้รับปี พ.ศ. ๒๔๑๑ เป็นปีสำคัญว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ในบทความนี้ ท่านจะได้อ่าน ประวัติความเป็นมาของเรื่องสิทธิมนุษยชน และบทบาทของสหประชาชาติในอันที่จะ ส่งเสริมให้มีการเคารพสิทธินี้ แต่จะได้ลงมากน้อยเพียงใดนั้น ยังเป็นปัญหาอยู่ สำหรับ ท่านที่สนใจประวัติศาสตร์ไทยสมัยรัชกาลที่ ๕ จะได้อ่านเรื่อง ‘Anglo-Siamese Negotiations 1900-1909’ ของอาจารย์ ดร. แฉมสุข นุ่มนนท์ และ ‘Le Bilan des Relations entre le Siam et les Occidentaux au XIXe siècle’ ของอาจารย์วิไล ณ ป้อมเพชร บทความของ ดร. แฉมสุข กล่าวถึงการเจรจาด้านการเมืองระหว่างไทยกับอังกฤษในปัญหาระหว่างสิทธิ สภาพนอกราชอาณาเขต และอำนาจอธิปไตยของไทยเหนือรัฐภาคเหนือของมลายู ส่วนบท ความของอาจารย์วิไล กล่าวถึงสถานการณ์ของประเทศไทยสมัยรัชกาลที่ ๕ ที่บังคับให้ ไทยต้องทำสัญญาที่เสียเปรียบประเทศทางตะวันตก แต่ก็เป็นพระราโชบายอันสุขุมและ น้ำดีขององค์พระปรมุختในการนำประเทศหลักพ้นจากอันตรายของมหาอำนาจต่างประเทศ อาจารย์วิลาสวังค์ นพรัตน์ ได้ส่งบทความทางประวัติศาสตร์มาร่วมด้วยเรื่องหนึ่ง ชื่อ ‘The Policy of French Expansion in Indo-China in the 19th Century’ สรุปนโยบาย ของฝรั่งเศสในการขยายอำนาจเข้ามานៅในอินโดจีน ในคริสต์ศตวรรษที่ ๑๙ และผลงานของ บุคคลบางคนที่เกี่ยวข้องกับนโยบายนี้

ทางด้านภูมิศาสตร์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพบูลย์ พงศ์บุตร เอียนเรือง ‘เมืองหลวง’ กล่าวถึงบทบาทและความสำคัญของเมืองหลวงของประเทศต่าง ๆ ในแห่งของภูมิศาสตร์การเมืองและนครภูมิศาสตร์ ส่วนทางด้านวิชาปรัชญาอาจารย์กีรติ บุญเจือ เอียนเรือง ‘ปรัชญาคืออะไร’ แนะนำขอบเขตและความหมายของวิชาปรัชญาอย่างสั้น ๆ

มีบทความ ๒ เรื่องที่อาจารย์ในคณะอักษรศาสตร์ได้นำไปเสนอต่อที่ประชุมทางวิชาการในต่างประเทศ และได้นำมาลงในหนังสือ ‘อักษรศาสตร์’ นี้ด้วย เรื่องแรกคือ ‘Notes on the Status of English at a Thai University’ ของศาสตราจารย์คุณหญิงนพคุณ ทองให้ญ ณ อุบลฯ หัวหน้าแผนกวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งได้เดินทางไปร่วมประชุมเกี่ยวกับการสอนวิชาภาษาอังกฤษในขั้นมหาวิทยาลัย ณ มหาวิทยาลัยช่องคง ระหว่างวันที่ ๑๐-๑๖ ธันวาคม ๒๕๐๙ ส่วนเรื่อง ‘The Acceptance of Western Culture in Thailand’ ของผู้ช่วยศาสตราจารย์ธิตima พิทักษ์ไพรวน ได้นำไปเสนอต่อที่ประชุมนานาชาติเกี่ยวกับการรับวัฒนธรรมทางตะวันตกของประเทศไทยในเอเชียตะวันออก ที่จัดให้มีขึ้นที่กรุงโตเกียว ระหว่างวันที่ ๓-๗ ตุลาคม ๒๕๐๙ บทความทั้งสองเรื่องนี้ ผู้เขียนได้ส่งมอบต้นฉบับมาให้ตั้งแต่ปีที่แล้ว แต่เพิ่งนำมาลงในเล่มนี้ จึงอาจจะล่าช้าไปสักหน่อย

ในด้านเกี่ยวกับภาษาและวรรณคดี มีเรื่องน่าสนใจอยู่หลายเรื่อง อาจารย์ ดร. บัญญา บริสุทธิ์ เอียนเรือง ‘Importance de la grammaire dans l'étude du Français’ เน้นความสำคัญของการเรียนไวยากรณ์ในการที่จะเรียนภาษาฝรั่งเศสให้ได้ผลดี กล่าวว่าผู้ที่เริ่มหัดพูดภาษาต่างประเทศนั้น ถ้าไม่รู้กฎเกณฑ์สำคัญในไวยากรณ์ของภาษาตัวเอง อาจจะไม่สามารถพูดได้อย่างถูกต้องเลย แต่ถึงแม้จะรู้กฎเกณฑ์ของภาษาได้ดีเพียงไรก็ตาม ก็จะต้องฝึกฝนบ่อย ๆ ให้สามารถใช้ภาษานั้น ๆ ได้โดยอัตโนมัติด้วย เรื่องเกี่ยวกับภาษา มีบทความของอาจารย์ชาวดังกฤษผู้หนึ่งส่งมาร่วมด้วย คือเรื่อง ‘Classification of Languages’ คำวิจารณ์เรื่องอักษรธิเบร์และเสียงสาระในภาษาเยนร’ ของ Mr. Peter Bee ซึ่งเคยเป็นอาจารย์สอนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ที่คณะอักษรศาสตร์ และบ้ำจุบันสอนภาษาไทยอยู่ที่มหาวิทยาลัย ลอนดอน บทความอาจจะอ่านเข้าใจได้ยากอยู่สักหน่อย เพราะหนังสือเรื่องและภาษา เขียน แต่ผู้เขียนก็ได้ออกตัวไว้แล้วว่าเขียนด้วยภาษาที่ไม่ใช่ ‘ภาษาบ้านเกิดเมืองนอน’ ของตนจึงไม่แน่ใจว่าจะบรรยายได้ชัดเจนดังใจคิด

อาจารย์ชุนศิลป์กิจพิสันท์ส่งเรื่อง ‘ลิเก’ มาร่วมด้วย เป็นเรื่องสั้น ๆ อ่านได้ง่าย และให้หลักฐานที่มาของคำว่า ลิเก อย่างชัดแจ้ง อาจารย์ ดร. จิตเกษม สีบุญเรือง เขียนชีวประวัติสั้น ๆ ของปอล แวร์เลน กวีชาวฝรั่งเศส ซึ่งมีชีวิตอยู่ระหว่างปี พ.ศ. ๒๔๗๙-๒๕๓๙ และนำบทประพันธ์เรื่องหนึ่งของกวีผู้นี้มาเสนอพร้อมด้วยพากย์ภาษาไทย ส่วนอาจารย์ ดร. เดโช อุตตูรนท์ กีเขียนชีวประวัติของ ดังเด อัลกิเอรี กวีสำคัญคนหนึ่งของอิตาลี มีชีวิตอยู่ระหว่างปี พ.ศ. ๑๘๐๘-๑๘๖๔

บทความภาษาเยอรมัน ๒ เรื่อง คือ ‘Drama und Film’ ของ Dr. Geog Heuser และ ‘Zwei Prosagedichte von Salomon Gessner’ ของ Dr. Dicter Lange อาจารย์สอนวิชาภาษาเยอรมันในแผนกวิชาภาษาตะวันตก ได้รับความเอื้อเพื่อจากอาจารย์ ดร. จำปา โวตระกูต ถูกตีเป็นภาษาไทยสรุปสั้น ๆ ให้ในตอนท้ายของเรื่องด้วย

ถ้าหากจะอภัยรากศรีจะได้รับความร่วมมือจากอาจารย์ในแผนกวิชาต่าง ๆ ส่งมอบความทางวิชาการ น่าร่วมด้วยอีกด้วยเห็นที่ได้รับมากแล้วในเล่มนี้ ก็เชื่อได้แน่ว่า ‘อักษรภาษาศรี’ เล่ม ๖ จะออกในวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๖๓ ตามกำหนดดอย่างแน่นอน และจะจัดให้ก่อนหอบรดาท่านอาจารย์ผู้ตั้งใจว่าจะเขียนเรื่องสั่งมาร่วมในฉบับหน้า ส่วนหน้ามาณฑ์ด้วย

● บรรณาธิการ